

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Терьохіна Сергія Анатолійовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 38 Конституції України, частини першої статті 1, пункту 1 частини першої статті 3 Закону України “Про статус народного депутата України”, частини сьомої статті 15 Закону України “Про вибори народних депутатів України”

м. К и ї в
13 жовтня 2005 року
№ 37-у/2005

Справа № 2–28/2005

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий, суддя-доповідач,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іваценка Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Станік Сюзанни Романівни,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Терьохіна Сергія Анатолійовича про офіційне тлумачення положень

частини першої статті 38 Конституції України, частини першої статті 1, пункту 1 частини першої статті 3 Закону України “Про статус народного депутата України” від 22 березня 2001 року № 2328–III (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 42, ст. 212), частини сьомої статті 15 Закону України “Про вибори народних депутатів України” від 18 жовтня 2001 року № 2766–III (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 51–52, ст. 265) з подальшими змінами та доповненнями.

Заслухавши суддю-доповідача Селівона М.Ф та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Терьохін С.А. – колишній народний депутат України, повноваження якого були припинені достроково у зв’язку з призначенням на посаду Міністра економіки України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 38 Конституції України, частини першої статті 1, пункту 1 частини першої статті 3 Закону України “Про статус народного депутата України”, частини сьомої статті 15 Закону України “Про вибори народних депутатів України” щодо забезпечення конституційного права громадян брати участь в управлінні державними справами.

Відповідно до частини першої статті 38 Конституції України громадяни мають право брати участь в управлінні державними справами, у всеукраїнському та місцевих референдумах, вільно обирати і бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Згідно з Законом України “Про статус народного депутата України” народний депутат України є обраний відповідно до Закону України “Про вибори народних депутатів України” представник Українського народу у Верховній Раді України і уповноважений ним протягом строку депутатських повноважень здійснювати повноваження, передбачені Конституцією України та законами України (частина перша статті 1); народний депутат не має права бути членом Кабінету Міністрів України, керівником центрального органу виконавчої влади (пункт 1 частини першої статті 3). Відповідно до частини сьомої статті 15 Закону України “Про вибори народних депутатів України” повторні та проміжні вибори народного депутата в одномандатному окрузі протягом одного року до дня проведення чергових виборів не проводяться.

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначених положень Конституції і законів України автор клопотання обґрунтовує тим, що встановлена Законом України “Про статус народного депутата України” заборона суміщення відповідних посад та передбачена Законом України “Про вибори народних депутатів України” заборона проводити повторні та проміжні вибори народного депутата України в одномандатному окрузі протягом одного року до дня проведення чергових виборів порушує конституційне право громадян брати участь в управлінні державними справами та право громадянина Терьохіна С.А. “як представника Українського народу у Верховній Раді України”.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 11 жовтня 2005 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”; невідомість Конституційному Суду України питання, порушеного у конституційному зверненні.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Однак у конституційному зверненні та долучених до нього матеріалах відсутні факти неоднозначного застосування судами України, іншими органами державної влади положень частини першої статті 38 Конституції України, частини першої статті 1, пункту 1 частини першої статті 3 Закону України “Про статус народного депутата України”, частини сьомої статті 15 Закону України “Про вибори народних депутатів України”.

Крім того, звертаючись до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення зазначених положень Конституції і законів України, громадянин Терьохін С.А. фактично порушує питання про відповідність положень законів України “Про статус народного депутата України”, “Про вибори народних депутатів України” Конституції України (конституційність) та частині першій статті 1, пункту 1 частини першої статті 24 Закону України “Про статус народного депутата України”. Проте згідно зі статтею 150 Конституції України, статтею 40 Закону України “Про Конституційний Суд України” громадяни не є суб’єктами права на конституційне подання з питань конституційності законів України, а порушене автором конституційного звернення питання щодо відповідності одних положень законів іншим їх положенням не належить до повноважень Конституційного Суду України (статті 147, 150 Конституції України, статті 13, 14 Закону України “Про Конституційний Суд України”).

Питання несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності неодноразово вирішувалися Конституційним Судом України (рішення від 13 травня 1997 року, 13 травня 1998 року, 4 липня 2002 року та інші). Щодо посад народного депутата України і члена Кабінету Міністрів України, то правова позиція Конституційного Суду України полягає у неприпустимості їх поєднання без будь-яких винятків.

Отже, підстав для відкриття конституційного провадження у справі немає.

Виходячи з викладеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Терьохіна Сергія Анатолійовича про офіційне тлумачення положень частини першої статті 38 Конституції України, частини першої статті 1, пункту 1 частини першої статті 3 Закону України “Про статус народного депутата України”, частини сьомої статті 15 Закону України “Про вибори народних депутатів України” на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний

Суд України”; невідомість Конституційному Суду України питання, порушеного у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

